

לְעֵילָא אלא סוד הדבר שהאות נ' נכתבה הפוכה הוא בגלל שמה כתוב למעלה, **וְאָרוֹן בְּרִית יְהוָה נוֹסַע לְפָנֵיהֶם דְּרֹךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתוֹר לָהֶם מְנוּחָה. כִּי־זוֹן דְּהָוָה נָטִיל אָרוֹנָא, נו"ן נָטִיל עֲלֶיהָ** (נ"א עמיה) דהיינו שהארון מורה על היסוד ומכיון שהארון היה נוסע לפניהם לכן השכינה שהיא סוד אות נ' היא היתה נוסעת עמו ביחד, **וְהָא שְׂכִינְתָא עַל גְּבִי אָרוֹנָא יְתִיב** והרי השכינה היתה יושבת על גבי הארון שהוא היסוד אמנם מחמת חביבותן של ישראל בניה היא היתה הופכת את פניה אליהם ולא אל היסוד שהוא הארון שהוא היה הולך לפני מחנה ישראל (יהל אור).

הקב"ה ברחמיו הרבים למרות שעם ישראל סוטים מהדרך לא עוזב אותנו **תָּא חַוִּי, חֲבִיבוֹתָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְגַבֵּייהוּ דִישְׂרָאֵל, דְּהָא אָף עַל גַּב דְּאִינוּן סָטָאן מֵאַרְחַ מִיִּשְׂרָאֵל** ובא וראה את חביבותם של ישראל לפני הקב"ה כי אפילו שהם סוטים מהדרך הישרה, **קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לָא בְּעֵי לְשַׁבְּקָא לֹזֵן, וּבְכָל זְמָנָא אֲהֵדֵר אֲנַפּוּי לְקַבְּלֵיהוּ, דְּאִי לָאו הֲכִי לָא יְקוּמוּן בְּעַלְמָא** בכל זאת הקב"ה אינו רוצה לעזוב אותם ובכל מקום הוא מחזיר את פניו אליהם כי אם לא היה הדבר כן הם לא היו יכולים להתקיים בעולם.

אור הרשב"י

שיש בה מפתן של שונאי ישראל, דכתיב: קום בתולת ישראל. אמר רב נחמן בר יצחק: נפלה לא תוסף קום בתולת ישראל. במערבא מתרצי לה הכי: נפלה ולא תוסף לנפול עוד, שנאמר סומך ה' לכל הנפלים.

הלימוד היומי

לע"נ שלום בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושוע בן בת-שבע ז"ל

השכינה לא נפרדה מהארון מאהבת עם ישראל

תָּא חַזִּי, אֲרוֹנָא הָוָה נָטַל קַמֵּיהּוּ אֲרַחַ תְּלַתָּא יוֹמִין בא

וראה את סוד האות נ' שהיא הפוכה כי הארון היה נוסע לפני מחנה ישראל במרחק

של שלושה ימים בכדי לתור להם מנוחה, **נ לָא הָוָה מְתַפְרֵשׁ מִנִּיהּ,**

וְנָטַל עִמָּיהּ והשכינה שהיא אות נ' היא לא היתה נפרדת ממנו אלא היא היתה

נוסעת עמו (מק"מ). **וּמַגּוֹ רְחִימוּ דִּלְהוֹן דִּישְׂרָאֵל, אֲהֲדַר אַנְפוּי**

וְאַסְתַּחַר מְלַגְבֵי אֲרוֹנָא ומתוך אהבת השכינה לישראל בניה היא היתה

מחזירה את פניה ומסתובבת מלגבי הארון שהוא היסוד ואז פניה היו כלפי ישראל בניה,

כְּהֵאִי אֵיילָא דְעוֹלָתָא, כִּד אִיהוּ אָזִיל, אֲהֲדַר אַנְפוּי

לְאַתֵּר דְּנַפְיָךְ והוא כדוגמת העופר הצעיר שהוא בן האילה שכאשר הוא הולך

וברוח הוא מחזיר את פניו למקום שממנו הוא יצא וברח [צח]. **וְעַל דָּא בְּנִסְעַ**

הָאֲרוֹן, נו"ן אֲסַחַר אַנְפוּיָן לְקַבְּלֵיהּוּ דִישְׂרָאֵל ולכן לפני הפסוק

אור הרשב"י

כעופר האילים, מ"ט אר"ש אין היה בעולם עושה כמו הצבי או כעופר האילים בזמן שהוא בורח הולך מעט מעט ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנו ולעולם תמיד הוא מחזיר את ראשו לאחוריו, כך אמרו ישראל רבש"ע אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו יהי רצון שתברח כמו הצבי או כמו עופר האילים שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניה הדא הוא דכתיב (ויקרא כו) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא נעלתים לכלותם.

כדאיתא בזהר פרשת שמות דף יד עמוד א' רבי חייא רבא הוה אויל לגבי מאריהון דמתניתא למילף מנייהו אויל לגבי רבי שמעון בן יוחאי וחמא פרגוד חד דהוה פסיק בביתא, תוה רבי חייא אמר אשמע מלה מפומיה מהכא, שמע דהוה אמר (שם ח) ברח דודי ודמה לך לצבי או לעופר האילים, כל כסופא דכסיפו ישראל (מקמיה) מקודשא בריך הוא הוא דאר"ש תאותם של ישראל שיהיה הקדוש ברוך הוא לא הולך ולא מתרחק אלא בורח כצבי או

הלימוד היומיומי

לע"נ שלום בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושוע בן בת-שבע ז"ל

שכתוב 'ויהי בנסוע הארון' האות נ' מסובבת את פניה כלפי ישראל שהם רמוזים בפרשה הקודמת, **וְכַתְּפֵי גֹפֶת לְגִבֵּי אֲרוֹנָא** ואילו כתפי גופה שהם אחוריה הם כלפי הארון שהוא היסוד שהיא נוסעת עמו (רמ"ק).

בנסוע הארון נ' החזירה פניה אל בני ישראל וכשנת הארון החזירה פניה כלפי הארון

וְעַל דָּא כַד אֲרוֹנָא הָוָה נָטִיל, מִשָּׁה אָמַר קוּמָה יְהוָה, לָא תִשְׁבּוּק לֹזֶן, אֶתְהַדָּר אֲנִפְךָ לְגִבְךָ ועל כן כאשר הארון

היה נוסע משה אמר קומה ה' דהיינו שאל תעזוב אותנו אלא תחזיר את פניך אלינו, **כְּדִין**

נִו"ן אֶתְהַדָּר לְגִבְיֵיהּ כְּנִוּוֹנָא דָּא ואז האות נ' החזירה את פניה אליהם

כדוגמת כך **כְּ פִמָּאן דְּמִתְהַדָּר אֲנִפִּיהּ לְמֵאן דְּרַתִּים** והוא כמי שמחזיר

את פניו למי שאוהב אותו, **וְכַד הָוָה שָׂאֲרֵי אֲרוֹנָא (וַיִּשְׁאַל) לְמִשְׁרֵי,**

כְּדִין אֶתְהַדָּר נִוּן אֲנִפּוּי מִיִּשְׂרָאֵל וכאשר התחיל הארון לנוח במקומו אז

החזירה האות נ' של השכינה את פניה מישראל, **וְאֶתְהַדָּר לְגִבֵּי אֲרוֹנָא,**

וּבְכֻלָּא אֶתְהַדָּר והיא חזרה לפנות אל הארון שהוא היסוד ואז בהכל היא החזירה

את פניה בכדי לעמוד כרגיל כדוגמת כך נ' [13].

אור הרשב"י

פניה בעת גלות השכינה אל בניה ישראל ואילו בסוף הפרשה בעת חניית הארון היא הופכת את פניה לגבי הארון שהוא היסוד ואחוריה הם כנגד ישראל (רמ"ק).

[13] כי רבי אלעזר סובר שפרשת ויהי בנסוע הארון הוא כנגד השכינה ושתי הפרשות שמכאן ומכאן הם כנגד ישראל ולכן האות נ' שלפני הפרשה היא הפוכה כי היא הופכת את

הלימוד היומיומי

לע"נ שלום בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושוע בן בת-שבע ז"ל

רבי שמעון מסכים עם בנו בענין הנ' הראשונה בלבד

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלֶעָזֶר, בְּוֹדַי הֵכִי הוּא אמר רשב"י לבנו

אלעזר שבודאי הוא כך כמו שאמרת לגבי האות נ' הראשונה שהיא הופכת את

פניה אל ישראל (רמ"ק), **אָבֵל הָכָא לָא אֶהְדֵּר אַנְפוּי מִיִּשְׂרָאֵל**

אבל כאן בשעת החנייה זו האות נ' האחרונה היא לא החזירה את פניה מישראל, **דִּיִּי**

הֵכִי בְּעֵי נוּן לְאֵת־הַפְּכָא מִנוּנָא דְאַחֲרָא עֲלָאָה (ס"א דלעילא)

כי אם כן היתה האות נ' האחרונה צריכה להיות הפוכה מהאופן של האות נ' האחרת

הראשונה ולא היו צריכים שתייהן להיות כתובות הפוכות באותו האופן כי אם שתי האותיות

נ' ההפוכות מורות על שני עניינים שונים שאחד פניה כלפי ישראל והשניה פניה כלפי הארון

היה צריך לעשות את החילוק בצורה אחרת שאות נ' אחת תהיה הפוכה והאחרת ישרה

(רמ"ק), **הָאִי גַּ מְנוּזָר לְאַחֲרָא** כי הרי היה צריך להיות שאות נ' אחת תהיה

הפוכה לאחוריה **וְהָאִי בְּאוֹרַח מִיִּשְׂרָאֵל לְגַבֵּי אֲרוֹנָא** והאות נ' שבסוף

הפרשה היתה צריכה להיות בדרך ישרה כזה נ', ולמה נכתבו שתי אותיות נ' הפוכות.

בחניית הארון פני השכינה היו גם לגבי הארון וגם לגבי ישראל

אֲלָא וְדָאִי לָא אֶהְדֵּר אַנְפוּי מְנִיִּיהוּ לכן אלא ודאי גם האות נ'

האחרונה לא היתה מחזירה את פניה מישראל, **וּמָה עָבִיד** ומה

השכינה עשתה שיהיו פניה גם כלפי הארון וגם כלפי ישראל. **בְּשַׁעֲתָא דְשִׂאֲרֵי**

אֲרוֹנָא לְמִשְׂרֵי אלא בשעה שהתחיל הארון לחנות **אָמַר מֹשֶׁה שׁוּבָה**

יְהוָה, כִּדִּין שִׂאֲרֵי אֲרוֹנָא, וְשְׂכִינְתָא קָאִים בְּסִטְרָא

הלימוד היומיומי

לע"נ שלום בן אסתר ז"ל - לע"נ יהושוע בן בת-שבע ז"ל